

Over het leven aan de andere kant van het hek

De 15 spelers van het Rotterdams Wijktheater bezoeken de voorstelling *Samenloop van omstandigheden* van Saman Amini. De wijkkijkers buigen zich over de vraag: is het leven een samenloop van omstandigheden?

TEKST: ELLEN MANNENS

“Zo dan...” De voorstelling van acteur Saman Amini komt stevig binnen bij de wijkkijkers. De in Iran geboren acteur vertelde en zong net ruim een uur over het leven ‘aan de andere kant van het hek’ en de oversteek naar ‘deze kant van het hek’.

Het verhaal raakt de wijkkijkers zichtbaar. Bij de één door de manier waarop Saman pakkend vertelt over de slapeloze nachten en de demonen in je hoofd die je lastigvallen zodra het donker wordt. Bij de ander vanwege de moeilijke band met zijn vader, bij weer een ander door de mooie band met zijn moeder.

De momenten van herkenning in de voorstelling zijn vanzelfsprekend en opvallend tegelijk. Want als de wijkkijkers tussen de woorden door luisteren, horen ze dat Saman vertelt over zijn jeugd in Iran. Een plek waar geen van de wijkkijkers vandaan komt of een band mee heeft. Waar komt dan toch die herkenning vandaan? “Dat komt door dat menselijke gevoel dat Saman omschrijft”, zegt Joanneke. “Daardoor voel je je verbonden.”

“Juist doordat het verhaal is toegespitst op gevoel en de manier waarop je in het leven staat, is het een mondiaal verhaal dat iedereen wel ergens raakt. Gevoelens zijn voor iedereen herkenbaar”, zo vult Robert Jan aan.

Ineens verbonden

Het lijkt precies de sfeer die Saman in de voorstelling wil neerzetten om zijn punt te maken: wat maakt dat ‘wij’ aan ‘deze kant van het hek’ wonen en ‘zij’, in dit geval vooral mensen in oorlogssituaties, aan de andere kant van het hek? Zijn we echt zo anders?

“Dit stuk weerspiegelt je eigen leven”, zegt Car-

“**Armoede is meer dan alleen het niet hebben van geld**”

”

la. “Ik was ook rebels vroeger. Net zoals Saman. Doordat hij zijn verhaal zo op die gevoelens instak, kreeg ook het verhaal van de bootvluchteling dat hij eraan koppelde, ineens een gezicht. Ik voelde me ineens verbonden met het levensverhaal van een bootvluchteling.”

Marieke vult aan: “Je verknoopt je leven in dit verhaal zo met dat van Saman en daardoor uiteindelijk ook met dat van een bootvluchteling, dat je ontdekt dat het inderdaad een samenloop van omstandigheden is dat wij hier zitten. Aan de andere kant van het hek.”

Kinderlijk enthousiasme

De wijkkijkers hoeven er niet lang over te praten. Uiteindelijk zijn er weinig verschillen tussen onze worstelingen en gevoelens en die van de mensen aan ‘de andere kant van het hek’, zoals vluchtelingen steevast worden genoemd in het stuk.

Het stuk van Saman Amini biedt ook een ander thema dat de wijkkijkers raakt en overal in de wereld hetzelfde is: armoede. “Saman zei: ‘Armoede is meer dan alleen het niet hebben van geld. Die zin blijft me bij’”, zegt Joanneke. De wijkkijkers hebben net in de voorstelling gezien hoe de kleine Saman in zijn kinderlijke enthousiasme probeert het armste jongetje in zijn klas te helpen door hem hijftpapier voor zijn schoolboeken te geven. Zo valt het niet meer op dat hij de armste van de klas is. Een mooi gebaar, dat in het niets valt als het jongetje te horen krijgt dat zijn vader is overleden. Het plaatst armoede en rijkdom ineens in een heel ander perspectief. “Het hebben van de juiste spullen is ineens niets meer waard als je vader overlijdt. Armoede en rijkdom zijn zo relatief.”

(BEEELD: CASPER KOSTER)

Rotterdams Wijktheater + Theater Rotterdam = wijkkijkers

Wijkbewoners maken met het Rotterdams Wijktheater theater voor en met wijkbewoners. Het uitgangspunt is theater maken dat altijd herkenbaar is voor de bezoekers. Het Rotterdams Wijktheater heeft naam gemaakt met onder meer de voorstellingen *Feyenoord*, *de Opera* en *Café de Kapenees*. Het Rotterdams Wijktheater en

Theater Rotterdam startten onlangs het project *De Wijkkijkers*. Acteurs van het Wijktheater kijken vanuit hun eigen achtergrond naar de voorstellingen van Theater Rotterdam. Na de voorstelling komen ze samen om hun ongezouten Rotterdamse mening te geven over de thema's die in de voorstellingen aan bod komen.

Theater Rotterdam is een smelteling van de Rotterdamse Schouwburg, het Ro Theater en het Productiehuis Rotterdam. De drie organisaties werken samen en maken eigen stukken, geven jong talent de ruimte en halen mooie en spraakmakende voorstellingen naar de schouwburg aan het Schouwburgplein.